

## Opinió

## El voraviu

De Massiel a Chanel passant per Alonso Vega

**El cas de Chanel, Rigoberta Bandini i Tanxugueiras fa riure al costat del 'La, la, la' de Massiel. El Benidorm Fest ha fet reviure el dia que la TVE de Rosón va desbaratar la BBC**

Pensàvem que el món que envolta Eurovisió havia quedat en un prestatge secundari i de sobte la polèmica per la cançó que ha de representar RTVE a la pròxima edició del festival a Torí ha acabat al Congrés dels Diputats. Alça Manela! Les acusacions de manipulació i de tupinada van que volen. Que si membres del jurat havien treballat amb Chanel, la guanyadora; que si les gallegues Tanxugueiras van rebre el 70% del vot telemàtic mentre Rigoberta Bandini i Chanel tot just van arribar al 18% i el 4%... Galindaines, que diria un de la muntanya. Aquestes coses es feien millor a l'època de Franco. Alfonso Ussía, que era amic de Juan José Rosón quan dirigia TVE, ha explicat que el general Camilo Alonso Vega, ministre de Governación, els va fer arribar que el *generálísimo* tenia interès que Espanya guanyés Eurovisió. «Disponga lo que estime necesario, Rosón», va ordenar el ministre. El dia de la final, contra tot pronòstic, el 'La, la, la' de Massiel va guanyar el gran favorit, 'Congratulations' de Cliff Richard, en representació del Regne Unit. Rosón ho va clavar: «*Supimos de la cantidad que la BBC ofreció a los jurados y la doblamos. Así que la BBC al carallo*». Amb Franco potinejàvem millor.



JOSEP RAMON CORREAL  
Periodista. Exdirector de Diari de Tarragona

## L'article

## El Roser, atendre i empoderar les persones en situació de vulnerabilitat

**Fa goig veure una construcció, fins ara deshabitada, plena de persones, treballadores i usuàries, que interactuen amb complicitat**

**Reus ha guanyat un equipament molt especial, generador d'oportunitats, innovador, inclusiu i integrador**



MONTSERRAT VILELLA  
Regidora de Benestar Social

El Centre Social El Roser és ja una realitat. És la culminació d'un projecte de referència que vertebrava un pla d'atenció i empoderament de les persones en situació de vulnerabilitat pensat i desenvolupat per la Regidoria de Benestar Social, amb la implicació i complicitat de les entitats socials de la ciutat. Un projecte que aquest nou equipament simbolitza i potencia en clau de futur. Per tot això i per què compta amb un pressupost de més d'1,8 milions d'euros, és el projecte més importat en l'àmbit social que s'ha fet a Reus en les darreres dècades, i que situa la ciutat com a capdavantera en aquest l'àmbit.

Acabada la remodelació de l'edifici, que ha rebut el reconeixement del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, el centre és ple de vida. Fa goig veure una construcció, fins ara deshabitada, plena de persones, treballadores i usuàries, que interactuen amb complicitat. Reus ha guanyat un equipament molt especial, generador d'oportunitats, innovador, inclusiu i integrador.

Un dels dos serveis que el configuren, el d'alimentació, ja ha començat a funcionar. L'altre, el d'allotjament temporal, es posarà en marxa aviat. El servei d'alimentació, gestionat per empreses d'inserció socio-



laboral i per expertes en l'acció social, inclou el menjador social, que ofereix àpats presencials i per emportar-se a domicili; el rebost social, un punt de distribució d'aliments, i una cafeteria, oberta a tota la ciutadania. El nou menjador social, més gran que l'anterior, podrà fer front amb més comoditat a situacions d'emergència com la que ha generat la pandèmia. Mentre que el rebost social respon a una nova manera d'atendre les famílies, en què són elles les que trien els aliments.

Tant el menjador com el rebost social reben aliments frescos i cuinats del Programa de Gestió Alimentària, un projecte també innovador en l'àmbit social i mediambiental que ara passa a ser peça clau de l'activitat del Centre Social El Roser.

El programa ha rebut unes 2.000 tones d'aliments des de l'agost de 2012, quan es va començar a implementar; i ha permès facilitar alimentació segura i saludable a unes 12.000 persones en situació de vulnerabilitat, amb una recuperació del 97% dels aliments frescos rebuts.

Un altre dels objectius clau del Centre Social El Roser és inserir persones en el món laboral. En concret, hi ha deu persones treballadores d'inserció, proposades per l'àmbit d'ocupabilitat de Benestar Social, encarregat de facilitar l'accés al mercat laboral a persones amb dificultats. Homes i dones residents a la ciutat, que ara reben un seguiment personalitzat, per tal que en un futur pròxim es puguin inserir al món laboral amb garantia.

El centre també està concebut per potenciar la integració, amb una cafeteria, oberta a tothom, i una sala a disposició de l'Associació de Veïns de la Urbanització Xalets Quintana. El Roser és un servei obert a tota la ciutat, amb el qual tothom pot col·laborar. Així, per exemple, s'hi pot portar menjar, s'hi pot fer voluntariat, etc. I és, evidentment, un lloc on adreçar les persones que necessiten aixopluc i ser ateses com es mereixen.

## A pie de página

## 'Ulises'

**La odisea contemporánea consiste en volver a casa cada noche después de un día de trabajo**

Se cumplen esta semana cien años de la publicación de *Ulises*, y la controversia sigue. El libro que James Joyce dio a la imprenta parisina de Sylvia Beach continúa arrastrando su fama de inabordable y es campo de batalla entre teóricos y escritores que lo tachan de engendro literario y otros para quienes supone la llave maestra que abre las puertas de la novela contemporánea. Curiosamente, entre los detractores estaba alguien como Virginia Woolf, que, debido a los recursos técnicos de sus novelas, en principio podría considerarse cercana al escritor irlandés. Pero no. Ella, lo mismo que otros grandes de la literatura mostraron la ristra de ajos ante las humildes peripicias de Leopold Bloom,

aqueel que para muchos otros es considerado el héroe moderno por antonomasia.

Porque, se quiera o no, en *Ulises* se encuentra el origen de nuevas formas de narrar y de nuevos intereses temáticos. Ya no era necesario el viejo espíritu novelesco basado en las tramas argumentales o las aventuras insólitas de personajes y paisajes remotos.

Joyce nos demostró que la novela estaba en nuestra puerta. La odisea contemporánea consiste en volver a casa cada noche después de un día de trabajo, de pequeñas frustraciones y esperanzas postergadas. Los que ahora asedian a Penélope no son nobles guerreros armados de espadas, sino un incauto opera-

rio, un vendedor de seguros, con los que no se saldarán las cuentas en un festival de sangre y fuego.

La aventura, pues, está de puertas adentro. Y la gran aventura de la obra de Joyce se encuentra en el modo en que el escritor se adentra en un terreno inexplorado. Capas de la conciencia que parecen regirse por leyes autónomas, pulsiones y anhelos soterrados que la novela clásica había abordado muchas veces de modo magistral pero que Joyce renueva y amplía. Lo subjetivo gobierna ahora el mundo. Y como el propio escritor no se cansó de decir, lo que importa en una narración ya no son los hechos sino las emociones que despiertan las palabras.

ANTONIO SOLER  
Escritor